

tales næsten som om Bestemmelsen gif ud paa at tillade Græsning paa Veiene, hvad den jo paa ingen Maade gjør. Den 17de Dag kun et Forbehold for de Tilfælde, hvor man næsten maa sige, at det er Bedkommende umuligt at forhindre Kreaturerne fra at komme ind paa Veien. Jeg tror ikke, at denne Bestemmelse har saa forfækkelig Meget at betyde, som man overhovedet vil gjøre ud af den; men paa den anden Side kan jeg ikke nægte, at der er en reel Forskjel mellem at grænde til" og "at gjenemffjære" idet man nemlig ikke maa overle, at de Kreaturer som ere vante til at komme ind paa de Marker, der ligge paa den anden Side af Veien, have en Tilbøielighed til at gaa derover, som gjør, at det kan være overmaade vanskeligt at afholde dem derfra, men som de andre der ikke ere vante til at komme der, ikke have. Jeg kan heller ikke give det ærede Medlem for Aode Kreds (Scholer) Ret i at det ikke ligesaa godt skulde kunne træffe for de Smaa som for de Store; thi Bestemmelsen om, naar Veien gjenemffjæres en End, kan jo ligesaa godt træffe ved en Bondegaard som ved en anden Gaard saavidt jeg skjønner. Det hører neppe til de fjeldne Tilfælde, at en Veie gjenemffjæres en Bondegaard. Jeg vil althaa sige at, skjøndt jeg for mit Bedkommende naturligvis helst ønsker, at man udstemmer disse Ord "grænde til", der i det andet Thing ere komne ind imod min Billie og navnlig imod den Stilling som haade Landsthinget og jeg havde indtaget til dette Spørgsmaal idet Meningen var, at man ikke skulde gjøre Undtagelsen større end det var nødvendigt efter Niemedet, saa vil det dog, hvad enten Thinget skulde vedtage enten at lade Dreene blive staaende eller at lade hele Bestemmelsen udgaa, ikke være af de Afstemninger som ville være mig nogen væsentlig Hindring for at anbefale Hans Majestet at stadfæste Lovforslaget. — Hvad Politimestrene ugaar skulde det dog virkelig gaa høit besynderligt til, om man i Danmark skulde finde en Politimester, som ikke vidste, hvad en Ko var; det kan jeg dog ikke rigtig tænke mig. Men jeg tror, at der for mig er Anledning til at gjentage, hvad jeg har sagt flere Gange

her i Thinget og ogsaa har tilladt mig at sige i det andet Thing, at de ærede Medlemmer gjerne ville have Veifreden, saa længe det bliver ved Theorien, men naar det kommer til Praxis, og man selv berøres, den mindste Smule deraf, saa søger man at faae alle mulige Kauteler, for, at Ubøielighederne ikke skulle ramme En selv. Det er menneskeligt, men det er uensyn som den der skal vaaage over Veifreden, ikke kan tage. Naar jeg derfor vil sige, at de ærede Medlemmer som saa stærkt have fordret, at Koer skulde have Lov til at græsse paa Veien, efter min Overbevisning, tage det for en Ulfik, som egentlig ikke burde tillades, kan jeg paa den anden Side ikke benægte, at den kan tænkes Tilfælde, hvor det for Veifredens, for Færdseleens Skyld, maa siges, at være temmelig ligegyldigt om der gaar saadan en Ko eller to i Veigrøften, naar de ere under behørig Bevogtning; og sætter man en saa særdeles Pris paa, hvad der ikke blot er fremhævet af mange Medlemmer i dette Thing, men ogsaa med overordentlig Stykke i det andet Thing —, at der ikke lides det nationaløkonomiske Tab, som flyder af, at dette Græs ikke bliver brugt, saa er der, naar de fornødne Kauteler, træffes, nod, at Færdslens generes derved, ikke Grund for mig til at gjøre det til et stort Stridsspørgsmaal. Det er Grunden, hvorfor Politimesteren skal ind, at han er den, der ex officio skal vaare, at der ikke gjennem denne Lovgivning lægges Hindringer i Veien for Færdselefsfriheden. Og dernæst er der en anden Omstændighed, som ikke maa overses, nemlig at det i alt Fald er nødvendigt, at Politimesteren faar Underretning om, at de Dyr kunne gaa paa den Veie; thi ellers risikerer han at komme til at optage Dyr, som siden vise sig at have Ret til at gaa der. Jeg tror, at det er en meget fornuftig Bestemmelse, at man skal have Politimesterens Samtykke dertil, og jeg tror ikke, at nogen fornuftig Politimester, naar Forholdene for Dyrigt medføre, at det kan tilstedes, vil lægge Hindring i Veien for, at dette Græs bliver nydt af Husmandenes Koer. — Der er til denne Paragraf stillet et Endringsforslag, som gaar ud paa, at Tilladelsen skulde udstrækkes til Geder. Nu jeg kan ikke